

***THE RELATIONSHIPS WITH FOREIGN COUNTRIES OF
THE UNIVERSITY "BABEȘ - BOLYAI" CLUJ DURING 1960-1972***

Mihaela Diana Mihaiu, PhD Student, "Babeș-Bolyai" University of Cluj-Napoca

Abstract: In the early sixties the University from Cluj had gradually reopened towards the collaboration with similar prestigious institutions from central Europe, USA, Asia and Africa. This process has developed in the specific context of the communist regime characterized by the central control and by restrictions and excessive bureaucracy.

The outward opening was promoted by the central mainly after 1965, year in which Nicolae Ceausescu, the new leader of The Communist Party, revealed during a meeting with the scientists the true meaning of the contacts that had settled between the scientists of Romania and the scientists abroad, the collaboration between the scientists from the socialist countries and the scientists from other countries.

The University management, the teacher's staff are aware of the importance of the external bonds for the progress of the teaching and research activities. Traveling abroad for specialization and work development, participation in congresses and international conferences for documentation and experience exchange at the summer courses, were considered to be "effective ways for knowledge enrichment and improving research methods".

Keywords: *communism, University, education, international relationship, politics*

După momentul unificării din 1959, Universitatea "Babeș-Bolyai" din Cluj-Napoca s-a redeschis treptat spre colaborarea cu instituții similare prestigioase din Europa Occidentală, S.U.A., Asia și Africa. Acest proces s-a desfășurat în contextul specific al regimului comunist caracterizat prin controlul exercitat de la nivel central și prin restricții și birocratism excesiv. Astfel, dacă în perioada interbelică universitarii clujeni invitați la circa 50 de congrese și conferințe științifice internaționale nu puteau participa decât modest din cauza lipsei finanțării¹, după război s-a adăugat un nou obstacol impus de criteriile ideologice ale regimului comunist.

Deschiderea spre exterior a fost promovată de la nivel central mai ales după 1965, an în care Nicolae Ceaușescu, noul lider al Partidului Comunist releva în cadrul unei întâlniri cu oamenii de știință, însemnătatea contactelor care s-au statornicit între oamenii de știință din România și cei de peste hotare, colaborarea cu savanții din țările socialiste și alte țări.² În cadrul aceleiași întâlniri, istoricul Andrei Oțetea deplânge abandonarea pentru un timp a problemelor de istorie universală: "noi am rupt cu glorioasa tradiție din trecut când Nicolae Iorga a jucat un rol important în istoria mondială".³ El îndeamnă la reluarea acestei tradiții pentru ca cercetătorii români să fie tot mai activi în domeniul istoriei universale și propune procurarea unor cărți din străinătate, cercetarea arhivelor, reluarea cercetărilor inițiate de Nicolae Iorga, trimiterea cercetătorilor români în străinătate. În același context, reputatul istoric pledează pentru reluarea politicii burselor de specializare în străinătate și pentru

¹ Vasile Pușcaș, *Universitate, societate, modernizare. Organizarea și activitatea științifică a Universității din Cluj (1919-1940)*, ed. II, Editura Eikon, Cluj-Napoca, 2003, pp. 453-454

² Ibidem, pp. 2-3

³ Ibidem, p. 16

crearea unor colective de cercetători, dând exemplul S.U.A. unde profesorii aveau un concediu plătit de un an și dreptul de a alege țara pe care urmau să o viziteze pentru a-și îmbogăți experiența.⁴ Toate acestea conturează un context politic total schimbat în raport cu anii stalinismului brutal în care legăturile cu civilizația occidentală fuseseră întrerupte total. Dincolo de clișeele specifice regimului și de ideologizarea discursului remarcăm totodată viziunea novatoare a unor intelectuali remarcabili și conștientizarea necesității investițiilor masive în sistemul de învățământ.

În același an Ilie Murgulescu, fost ministru al învățământului afirma că știința prin excelență are un caracter internațional și deplângea totodată nivelul redus al legăturilor cu instituțiile de cercetare din diferite țări.⁵

În mai 1966 în cadrul unei întâlniri a conducerii de partid cu membrii Prezidiului Academiei R.S.R., rectorul Constantin Daicoviciu releva ”libertatea discuțiilor” și îi cerea lui Nicolae Ceaușescu să țină seama de ”sensibilitățile sănătoase” ale provinciei.⁶

Conducerea universității, corpul profesoral în ansamblul său conștientizează importanța legăturilor externe pentru progresul activităților didactice și de cercetare. Plecărilor în străinătate pentru specializări și elaborarea de lucrări, participarea la congrese și conferințe internaționale pentru documentare și schimburi de experiență, la cursuri de vară, erau considerate ”căi eficiente pentru îmbogățirea cunoștințelor de specilitate și pentru perfecționarea metodelor de cercetare”⁷

În acest context la nivelul Consiliului Științific al Universității se fac numeroase propuneri pentru creșterea numărului de plecări în străinătate, pentru intensificarea legăturilor cu comunitatea academică internațională și pentru eliminarea unor obstacole generate de caracterul birocratic al sistemului de învățământ. Astfel, profesorul Jacquier Henri de la Facultatea de Filologie, secția Limbă și literatură franceză, arăta că: ”nu se fac decât trimiteri foarte sporadice, deși se cer și se fac propuneri în fiecare an. Este ceva inexplicabil de ce universitatea noastră este întotdeauna dezavantajată din acest punct de vedere. În 1964 [...] noi am propus șase persoane din care nu a fost trimis nici unul. În schimb de la București au plecat nouă, iar de la Iași opt persoane.”⁸ Profesorul semnalează faptul că selecția celor trimiși la studii în străinătate nu era corespunzătoare și roagă Rectoratul să intervină pentru ca studenții și cadrele didactice din Facultatea de Filologie să poată pleca în străinătate pentru a se perfecționa.⁹

Conferențiarul Stancu Dumitru, beneficiarul unei burse de un an în S.U.A. are posibilitatea de a se raporta la realitățile din alte țări. El arată că stagiul de pregătire din S.U.A. a fost util atât pentru pregătirea profesională, cât și din punctul de vedere al învățării limbii. Stabilind relații cu bursieri din alte țări, el constată că profesorii români aflați la perfecționare în străinătate erau dezavantajați din două puncte de vedere: pe de o parte deși aveau grade didactice superioare și vechime considerabilă, neavând titlul de doctor, profesorii

⁴ Ibidem, p. 49

⁵ Ibidem, p. 6

⁶ Ibidem, p. 66

⁷ Direcția Județeană a Arhivelor Naționale Cluj, Fond 798 Universitatea ”Babeș-Bolyai” Cluj, Dosar nr. 422/16 - Procese verbale ale Senatului Universității, an 1972, f. 232

⁸ Idem, Dosar nr. 415 - Procese verbale ale Senatului Universității, an 1963-1965, f. 227

⁹ Ibidem, f. 228

români erau puși ”într-o oarecare situație umilă față de tinerii străini care au deja acest titlu”¹⁰; pe de altă parte, cuantumul bursei era mai mic în cazul celor care nu aveau titlul de doctor. De aceea, el propune ”să se ia măsuri în sensul acordării posibilității obținerii titlului de doctor din partea unor elemente tinere capabile”¹¹

Profesorul Ștefan Pascu remarcă faptul că plecările în străinătate s-au ”îmbunătățit simțitor” față de anii anteriori, dar observă ”anumite obiceiuri ale organelor competente din minister care nu pot fi înțelese nicicum. Unii sunt somați să întocmească documentația necesară ca apoi să nu fie trimiși. Alții în schimb profită anual, chiar și de mai multe ori de trimeri în diferite țări.”¹²

Sistemul plecărilor în străinătate patronat de minister este criticat și de profesorul Nicolae Lascu. Acesta propune ca după definitivarea planului de trimitere în străinătate, ministerul să repartizeze locurile pe instituții de învățământ superior și să anunțe din timp conducerea acestora. Deasemenea, sugerează ca ministerul să facă posibilă plecarea cât mai multor cadre didactice pe cont propriu cu pașaport de serviciu pus la dispoziție de minister.¹³

Rectorul Constantin Daicoviciu arăta că problema călătoriilor de studiu făcute în străinătate este în atenția organelor de conducere ale țării, iar deficiențele semnalate pot fi eliminate prin repartizarea concretă și din timp a locurilor pentru trimiterea cât mai multor cadre și studenți la cursuri de vară, studii și schimburi de experiență mai ales de la secțiile de limbi străine, începând din anul III de studii pentru terminarea studiilor în străinătate.¹⁴

În perioada 1968-1972, în primul mandat de rector al istoricului Ștefan Pascu universitatea a dezvoltat cele mai ample relații internaționale. Astfel, din 1968 și până la 30 aprilie 1972, numărul persoanelor cuprinse în activități didactice și de cercetare în plan internațional (specializări, reuniuni științifice, documentare, vizite, prezențe la conferințe, cursuri de vară - cadre didactice, cursuri de vară – studenți, lectorate de limbă română și predare de cursuri, continuarea studiilor sau doctorat) a fost mereu în creștere: în anul 1968 – 148 persoane, în anul 1969 – 164 persoane, în anul 1970 – 175 persoane, în anul 1971 – 206 persoane, în anul 1972 (până la 30 aprilie 1972) – 25 persoane.¹⁵

În funcție de statut - în anul 1968 au plecat: 32 profesori, 30 conferențieri, 39 lectori (șefi de lucrări), 31 asistenți, 16 studenți; în anul 1969: 43 profesori, 30 conferențieri, 31 lectori (șefi de lucrări), 41 asistenți, 19 studenți; în anul 1970: 40 profesori, 40 conferențieri, 31 lectori (șefi de lucrări), 32 asistenți, 32 studenți; în anul 1971: 31 profesori, 28 conferențieri, 50 lectori (șefi de lucrări), 37 asistenți, 21 studenți, 37 cercetători, 2 alții; în anul 1972 (până la 30 aprilie): 2 profesori, 2 conferențieri, 5 lectori (șefi de lucrări), 10 asistenți, 1 student, 5 cercetători.¹⁶

Bilanțul prezentat la nivelul Rectoratului pentru anul 1969 menționa încheierea a două acorduri culturale directe cu Universitatea din Strassbourg și Universitatea din Teheran, o colaborare cu Universitatea din Zagreb, preocuparea de a trimite tot mai mulți profesori,

¹⁰ Ibidem

¹¹ Ibidem, f. 229

¹² Ibidem

¹³ Ibidem, f. 231

¹⁴ Ibidem, f. 232

¹⁵ Idem, Dosar nr. 422/15 - Procese verbale ale Senatului Universității, an 1972, f. 303

¹⁶ Ibidem

lectori, asistenți și studenți pentru documentare, pentru specializare și la cursuri de vară: ”au participat foarte mulți tovarăși la diferite manifestări științifice în aproape toate domeniile, în Europa mai ales dar și în America și în Orientul Apropiat, fapt care a sporit prestigiul universității.”¹⁷ Astfel, dacă în 1968 U.B.B. Cluj, avea un singur acord de colaborare directă cu Facultatea de Drept din Pécs, în 1972 ajunsese la nouă asemenea acorduri cu universitățile din Strassbourg, Teheran, Colorado, Cracovia, Geneva, Zagreb, Brno, Bratislava și Pécs.¹⁸

Acordul cu Universitatea din Teheran, semnat în 1969 prevedea vizita anuală a doi profesori ai universității clujene la universitatea iraniană, stagii de trei luni pentru doi asistenți sau lectori pentru documentare, trimiterea a doi studenți bursieri la specializare pentru doi ani, schimburi de publicații și informații între cele două universități.¹⁹ În cadrul U.B.B. Cluj aniversarea în octombrie 1971, a 2.500 ani de la întemeierea statului Iran a fost marcată printr-o expoziție de manuscrise persane și orientale și prin trei conferințe publice.²⁰

Acordul cu Universitatea din Strassbourg, semnat în cadrul acordului cultural România - Franța, s-a concretizat în participarea la stagii de documentare în specialitățile: lingvistică aplicată, geografie, istorie, drept, științe economice, fizică nucleară.²¹

Creșterea prestigiului universității a fost însoțită de interesul tot mai mare a numeroși oameni politici, profesori, savanți, conducători de instituții culturale, care au vizitat universitatea în această perioadă. Din 1968 până în 1972 universitatea a fost onorată de 1.244 vizitatori străini, nume de prestigiu în domeniile lor de activitate: rectorul Universității din Teheran - F. M. Reza un valoros matematician, prof. Poppe E. - prorectorul Universității din Halle, conf. Simblinger R. de la aceeași universitate, prof. George Scarpani șeful catedrei de Chimie de la Universitatea din Marsilia ș.a²²

În această perioadă universitatea din Cluj a reluat tradiția interbelică a acordării de titluri Doctor Honoris Causa unor personalități prestigioase: Amir Abbas Homeida (1966), Alf Lombard (1969), Jan Tinbergen (1970), Hans Leo Micoletzky (1971). Biografiile intelectuale ale acestor personalități reliefează rolul lor fundamental în progresul diverselor ramuri ale științelor moderne.

Amir-Abbas Homeida, prim ministru al Iranului era diplomat în științe economice și politice și în istorie la Universitățile din Bruxelles și Paris²³ în calitate de ministru de Finanțe al Iranului el a realizat o serie de reforme economice și financiare, iar ca prim-ministru a înfăptuit o amplă reformă agrară și a contribuit la accelerarea procesului de industrializare a Iranului.

¹⁷ Idem, Dosar nr. 419 - Procese verbale ale Senatului Universității, an 1968-1969, f. 24

¹⁸ Idem, Dosar nr. 422/15 - Procese verbale ale Senatului Universității, an 1972, f. 119

¹⁹ Idem, Dosar nr. 419 - Procese verbale ale Senatului Universității, an 1968-1969, f. 12

²⁰ Idem, Dosar nr. 421/13 - Procese verbale ale Senatului Universității, an 1971, f. 239

²¹ Idem, Dosar nr. 419 - Procese verbale ale Senatului Universității, an 1968-1969, f. 212

²² Idem, Dosar nr. 420/9 - Procese verbale ale Senatului Universității, an 1970, f. 16 și f. 319; Idem, Dosar nr. 421/13 - Procese verbale ale Senatului Universității, an 1971, f. 70, Idem, Dosar nr. 422/15 - Procese verbale ale Senatului Universității, an 1972, f. 436

²³ Idem, Dosar nr. 416 - Procese verbale ale Senatului Universității, an 1965-1966, f. 218

Înaltul titlu care i s-a conferit în cadrul universității clujene trebuie privit însă și din perspectiva politică a dezvoltării relațiilor dintre România și Iran, ”a tradiționalelor relații de prietenie dintre poporul român și poporul iranian”²⁴.

Profesorul Alf Lombard era un reputat specialist în lingvistica romanică. Născut în 1902 la Paris, el obține gradul de ”magister philosophiae” în filologie romanică, engleză, germană și slavă la Universitatea Uppsala (Suedia). Din 1938 este profesor la Catedra de Filologie romanică a Universității din Lund, unde întemeiază o adevărată școală de romanistică. Cunoscător a limbii române încă din tinerețe, el stabilește legături cu universitatea clujeană încă din perioada interbelică, prin colaborările cu Sextil Pușcariu, Emil Petrovici și Constantin Daicoviciu. El arată că ”a îndrăgit limba română pe care o găsește deosebit de importantă pentru studiul comparativ al limbilor romanice” și că este legat de clujul universitar prin prietenii din tinerețe și prin relațiile științifice cu școala lingvistică clujeană.²⁵

Prodigioasa sa activitate științifică²⁶ înregistrează o serie de lucrări consacrate limbii române. El este autorul unei vaste monografii *Le verbe roumain. Etude morfologique* în două volume, însumând 1224 pagini.²⁷ Din 1947 a fost membru corespondent al Academiei Române.

Profesor Jan Tinbergen de la Școala economică Superioară din Rotterdam, laureat al premiului Nobel pentru științe economice, era un specialist în studiul ciclurilor economice cu ajutorul modelelor matematice, cu o operă de pionerat în cercetarea econometrică în problema periodicității crizelor economice, în investigarea intervențiilor statului în viața economică și în domeniul cooperării economice internaționale. Președinte al Comitetului pentru planificare dezvoltării instituit pe lângă Consiliul Economic și Social al O.N.U., el primește în 1969 împreună cu Ragnar Frisch premiul Nobel pentru științe economice.²⁸ Un an mai târziu, în 1970 i se acordă de către U.B.B. Cluj titlul de Doctor Honoris Causa. În discursul de mulțumire către universitatea clujeană el pledează pentru dialogul între Occident și Orient, pentru depășirea obstacolelor impuse de războiul rece, militează pentru colaborarea la nivel mondial în scopul unei mai juste repartiții a bunurilor și a protecției mediului.²⁹

Profesor dr. Hans Leo Micoletzky de la Universitatea din Viena, director general al Arhivelor de stat din Austria, consilier aulic și membru al Academiei austriece de științe era un erudit cercetător al istoriei medievale: epoca împăraților din dinastiile saxonă și franconă; raporturilor împăraților romano-germani cu Italia și cu papalitatea; istoria sec. al XVIII-lea în Austria, cu raportări la istoria Transilvaniei.³⁰ Savant de renume europeană, prieten și sprijinitor al culturii istorice române el a facilitat demersurile întreprinse de cercetătorii români în studierea arhivelor de la Viena.³¹

²⁴ Ibidem, f. 219

²⁵ Idem, Dosar nr. 418 - Procese verbale ale Senatului Universității, an 1969, f. 61

²⁶ Vezi bibliografia selectivă a operei sale în ”Studii și cercetări lingvistice” XIX, 1968, nr.5, pp. 446-456

²⁷ Direcția Județeană a Arhivelor Naționale Cluj, Fond 798 Universitatea ”Babeș-Bolyai” Cluj, Dosar nr. 419 - Procese verbale ale Senatului Universității, an 1968-1969, f. 403

²⁸ Idem, Dosar nr. 420/9 - Procese verbale ale Senatului Universității, an 1970, f. 340

²⁹ Idem, Dosar nr. 421/13 - Procese verbale ale Senatului Universității, an 1971, f. 5

³⁰ Ibidem, f. 334-335

³¹ Ibidem, f. 335

În anul 1970 rectorul U.B.B. Cluj, Ștefan Pascu participa la prima reuniune a Rectorilor universităților europene organizată la București în baza unei rezoluții propusă de România și adoptată de U.N.E.S.C.O. în cadrul programului Anul Internațional al Educației sub egida O.N.U. Tema principală a acestei reuniuni la care au participat peste 40 universități europene a fost ”Universitățile europene și problemele colaborării interuniversitare.”³²

În cursul anului universitar 1971-1972 au beneficiat de plecări în străinătate un număr de 108 cadre didactice, de la facultățile universității. Astfel, de la Facultatea de matematică-mecanică au plecat 16 cadre didactice, de la Facultatea de Fizică - 11 cadre didactice, de la Facultatea de Chimie - 9 cadre didactice, de la Facultatea de Biologie - Geografie - 14 cadre didactice, de la Facultatea de Istorie - Filosofie - 18 cadre didactice, de la Facultatea de Filologie - 26 cadre didactice, de la Facultatea de Drept - 8 cadre didactice și de la Facultatea de Studii economice - 6 cadre didactice.³³

În funcție de gradul didactic situația se prezenta astfel: 30 erau profesori, 19 erau conferențieri, 37 erau lectori și 22 erau asistenți.³⁴

În ceea ce privește țările în care s-au făcut plecările situația se prezintă astfel: 55 cadre didactice au realizat deplasările în țări socialiste, 42 cadre didactice - în țări ”capitaliste europene”, 7 cadre didactice - în S.U.A., 2 cadre didactice - în Israel, 1 cadru didactic - în Algeria și 1 cadru didactic - în Egipt.³⁵

Durata deplasărilor majorității cadrelor didactice, a oscilat între 5 zile și 6 luni. Excepțiile au constat în plecări cu durata de 1 an (8 cadre didactice), de 2 ani (5 cadre didactice), 3 ani (1 cadru didactic) și 4 ani (1 cadru didactic).³⁶ Preocupările celor plecați în străinătate au vizat documentarea temeinică, efectuarea unor măsurători la aparate inexistente în țară, elaborarea unor lucrări, dezvoltarea legăturilor cu specialiștii din alte țări, publicarea unor lucrări în străinătate, popularizarea unor realizări ale științei românești în cadrul unor conferințe și comunicări, schimburi de publicații.³⁷

Celor 108 cadre didactice li se adăuga un însemnat număr de plecări ”pe cont propriu sau pe alte căi.”

Situația statistică a anului universitar 1971-1972 reflectă o creștere semnificativă a numărului plecărilor în străinătate în raport cu începutul anilor '60, dar aceste plecări rămân la un nivel destul de scăzut în raport cu necesitățile din cauza ”restricțiilor de natură bugetară impuse de economia țării”³⁸

În ceea ce privește plecările peste hotare ale studenților, acestea erau reglementate exclusiv de Ministerul Educației și Învățământului care le aproba și le finanța. În aceste condiții numărul studenților plecați pentru continuarea studiilor sau la cursuri de vară este foarte mic. De exemplu, în anul universitar 1970-1971, un an al perioadei de maximă deschidere externă, au plecat în străinătate doar 14 studenți pentru continuarea studiilor (în Franța - 6 studenți, Anglia - 3 studenți, U.R.S.S. - 2 studenți, Italia - 2 studenți, Ungaria - 1

³² Idem, Dosar nr. 420/9 - Procese verbale ale Senatului Universității, an 1970, f. 112

³³ Idem, Dosar nr. 422/16 - Procese verbale ale Senatului Universității, an 1972, f. 233

³⁴ Ibidem

³⁵ Ibidem

³⁶ Ibidem

³⁷ Ibidem, f. 234

³⁸ Ibidem, f. 235

student), iar la cursuri de vară au plecat 12 studenți (în Anglia – 7 studenți, R.F.G. – 3 studenți, Austria – 1 student, Italia – 1 student). La aceștia se adăugau 8 studenți participanți cu diverse loturi sportive naționale și 26 studenți membrii ai ansamblului Mugurelul (turneu de 3 săptămâni în Italia).³⁹

După 1960 s-a înregistrat o amplificare constantă a relațiilor Universității "Babeș-Bolyai" cu instituții de învățământ și cercetare din străinătate, fenomen privit ca o "parte integrantă a procesului general de creștere a prestigiului internațional al științei și culturii Românie socialiste."⁴⁰ Facultatea de Matematică – Mecanică a fost reprezentată la congrese și consfătuiri internaționale de academicianul Gheorghe Călugăreanu, de prof. Tiberiu Popoviciu, prof. D.V. Ionescu, prof. Gheorghe Chiș și conferențiar E. Popoviciu; prof. I. Ursu de la Facultatea de Fizică a făcut studii de specializare la Universitatea Princeton (S.U.A.), academicianul Constantin Daicoviciu a ținut conferințe și lecții la universități din Austria și Italia, iar prof. Ștefan Pascu la universități din Belgia, Polonia, Franța și Italia. Cadrele didactice de la Facultatea de Filologie au participat la congrese și conferințe internaționale de lingvistică romanică și literatură comparată sau de slavistică (la Madrid, Moscova, Budapesta, Praga). Prezența unor lectori de limba română la universitățile din Zagreb, Montpellier, Berlin, Leipzig, Peking, Torino a contribuit la o mai bună cunoaștere reciprocă, la dezvoltarea unor schimburi de lucrări, publicații și experiențe utile.⁴¹

În perioada 1965-1970, legăturile internaționale s-au amplificat prin semnarea unor acorduri de colaborare și prin prezența a 24 de lectori a-i U.B.B. Cluj pe lângă universități străine în domeniile: filologie, chimie, matematică, drept și istorie, în țări ca Algeria, Franța, S.U.A., Guineea, Anglia, R.F.G., Austria, Belgia, Ungaria și Canada.⁴²

Un aspect important al relațiilor științifice internaționale ale universității a fost reprezentat de schimbul de publicații cu instituții de învățământ și cercetare din străinătate. Pe lângă multiplele legături întreținute direct de unele catedre sau personal de unele cadre didactice, forma sistematică a acestor colaborări a reprezentat-o schimbul Bibliotecii Centrale Universitare cu un număr de 1365 de institute științifice din peste 60 de țări. La baza acestor schimburi au stat seriile revistei *Studia Universitatis "Babeș-Bolyai"*, lucrările publicate de cadrele didactice, lucrări din fondurile bibliotecii și microfilme. Doar în anul 1964, universitatea a trimis peste hotare circa 13.000 de fascicule ale revistei *Studia* și lucrări ale cadrelor universității. Grădina Botanică a universității avea legături cu aproape 500 de instituții similare din străinătate, cărora le trimitea cu regularitate publicația contribuții botanice.

Ca o concluzie, putem spune că momentul unificării celor două universități Universitatea "Victor Babeș" și Universitatea "Janos Bolyai" în Universitatea "Babeș-Bolyai" a reprezentat nu numai o nouă pagină în istoria învățământului universitar clujean, ci și o reluare a colaborării (în spiritul tradițiilor interbelice) cu alte instituții similare din întreaga lume.

³⁹ Ibidem

⁴⁰ Universitatea "Babeș-Bolyai" din Cluj în anii 1959-1965, coordonată de Rectorul acad. prof. Constantin Daicoviciu, Cluj, 1965, p. 39

⁴¹ Ibidem, p. 40

⁴² Universitatea "Babeș-Bolyai" în anii 1965-1970, coordonată de Rectorul acad. prof. Ștefan Pascu, Editura Dacia, Cluj, 1970, p. 85

Valoarea corpului profesoral de la Universitatea "Babeş-Bolyai" a fost validată în plan internațional nu numai prin participările (unele remarcabile) la diferite activități didactice și de cercetare în plan internațional, ci și prin faptul că numeroși profesori ai universității au fost admiși ca membri ai unor societăți științifice străine.

Creșterea prestigiului universității a fost însoțită de interesul tot mai mare a numeroși oameni politici, profesori, savanți, conducători de instituții culturale, care au vizitat universitatea în această perioadă. De asemenea schimburile de publicații cu instituții de învățământ și de cercetare din străinătate, acordurile universitare încheiate în perioada 1960-1972 precum și acordarea titlurilor Doctor Honoris Causa unor prestigioase personalități ilustrează participarea universității din Cluj la viața comunității academice internaționale.

Toate aceste realizări și schimburi culturale au arătat prestigiul și aprecierea de care se bucura Universitatea "Babeş-Bolyai" din Cluj-Napoca, în fața forurilor științifice din lume.

BIBLIOGRAFIE:

Surse inedite

Direcția Județeană a Arhivelor Naționale Cluj, Fond 798 Universitatea "Babeş-Bolyai" Cluj, Dosar nr. 415 - Procese verbale ale Senatului Universității, an 1963-1965

Direcția Județeană a Arhivelor Naționale Cluj, Fond 798 Universitatea "Babeş-Bolyai" Cluj, Dosar nr. 416 - Procese verbale ale Senatului Universității, an 1965-1966

Direcția Județeană a Arhivelor Naționale Cluj, Fond 798 Universitatea "Babeş-Bolyai" Cluj, Dosar nr. 418 - Procese verbale ale Senatului Universității, an 1969

Direcția Județeană a Arhivelor Naționale Cluj, Fond 798 Universitatea "Babeş-Bolyai" Cluj, Dosar nr. 419 - Procese verbale ale Senatului Universității, an 1968-1969

Direcția Județeană a Arhivelor Naționale Cluj, Fond 798 Universitatea "Babeş-Bolyai" Cluj, Dosar nr. 420/9 - Procese verbale ale Senatului Universității, an 1970

Direcția Județeană a Arhivelor Naționale Cluj, Fond 798 Universitatea "Babeş-Bolyai" Cluj, Dosar nr. 421/13 - Procese verbale ale Senatului Universității, an 1971

Direcția Județeană a Arhivelor Naționale Cluj, Fond 798 Universitatea "Babeş-Bolyai" Cluj, Dosar nr. 422/15 - Procese verbale ale Senatului Universității, an 1972

Direcția Județeană a Arhivelor Naționale Cluj, Fond 798 Universitatea "Babeş-Bolyai" Cluj, Dosar nr. 422/16 - Procese verbale ale Senatului Universității, an 1972

Surse inedite

"Studii și cercetări lingvistice" XIX, 1968, nr.5

Vasile Pușcaș, *Universitate, societate, modernizare. Organizarea și activitatea științifică a Universității din Cluj (1919-1940)*, ed. II, Editura Eikon, Cluj-Napoca, 2003

Universitatea "Babeş-Bolyai" din Cluj în anii 1959-1965, coordonată de Rectorul acad. prof. Constantin Daicoviciu, Cluj, 1965

Universitatea "Babeş-Bolyai" din Cluj în anii 1965-1970, coordonată de Rectorul acad. prof. Ștefan Pascu, Editura Dacia, Cluj, 1970